

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Jærnet

Citation: Kidde, Harald: "Jærnet", i Kidde, Harald: *Jærnet*, udg. af Knud Bjarne Gjesing ; Thomas Riis , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, isamarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1990, s. 352. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde04ny-shoot-idm140608064567920/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Jærnet

bo! o ringe Offer, o fjærne Viden om Gud! Kun Lige fatter Lige, kun vi, der delte hans Kær, deres Pris!

Og derfor, o Gud, se et Festtog som aldrig før! et Tog af Bakkanter og Mænader, drukne af deres Ret, kransede til deres Pligt, lystige og lydige, dit sidste Middel, næsten Fuldendelsen, næsten dig selv: det triumferende Jeg!

Ja se derude – af vor Festsals sprængte Dør, af vore Ruders bristede Is, af vort revnede »Bjærge«: dit vældige Åsyn: Ild og Jærn! Den nye Dags Sol! Evighedens! Se Himlen over Persbergs Snetoppe, over Yngens Is, over Djuvsåters Tage danser som grønne og sorte Slakker mod din Glød!

Og vi, vore flyvende Hår, vore kæmpende Arme, vore springende Ben, opløst til gylden Dunst og til sorte Skygger – som Landet og Søen, de Gulve, vi trådte i vore Dørse, og som nu brister af den Ild, der bevingede os!

O mærk, Hedden af vore ovnvarmede Lemmer, vore madfyldte Maver, vore spirituslune Svælg slås af den Storm, af den nye Solopgangs Ånde som Røg hen over Slægternes Trappe! Vort Fakkeltog, fra Sancta Lucias Krone til Präsen i min Hånd, smæker i dit Alters Glød!

Blændede ser vi dig, fortærede opstår vi i dig, i »Bjærget«, vor egen Gud: evige Jeg!

Ja, se os: fra Gudmoder Hulda og hendes Meddanser, Landshovding Oldevig, Børnene af Gustavianerne, men Børnebørnene af Karolinerne, de Første af vor Slægt! Se dens vekslede Dørn: Löwenhjelms og Malmborg, som ved Moskwa og Leipzig købte dens Morgen! »Knægtenes«, som fejrer dens Middag, og os, Ynglingene og Jomfruerne, som skal betale dens Aften! Se Gratialisterne, de veltjente: Bas-Fre'rik og Patron Gustaf Ekman, og Rekrutterne, de kampglade: v. Schéele og Olivecrona, dem, der stiftede og dem, der ind-drev Gælden i dit Navn, nu i deres Tjenestes sidste bringe sig selv, som fordum Næsten, som Ved til din Ovn! Se Böös og Bräutigams Præstekjoler- og Kors, Farbrøders og Juringius' Digterlokker- og Lyter! Og sidst i Slægten, bærende ej blot den, men dens Fædre, blind for Vejen, men vis på dens Retning, famler med udstrakt Krykkestav, med vaklende Knæ Peiter Pitter!

Se Fakkelløbet: Ferneboerne! Se, Olof, de Undskyldte, de som elskede Susan, deres Nødtorft: deres hellige Kald! Se min Tro og min